

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124011670
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8124011670.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

6T/50/2024

Okresný súd Prešov, samosudcom JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 01. decembra 2025 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

6T/50/2024

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. E. F. XXX, okr. C. D.

je vinný, že

dňa 22.03.2023 v C., okr. G., uzatvoril ako mandatár Mandátnu zmluvu so spoločnosťou G. C., H., so sídlom I. XXX, J. ako mandantom, v zastúpení konateľom spoločnosti K. A. H., ktorej predmetom bola koordinácia projektu „Rekonštrukcia a refundácia nákladov spoločnosti G. C. H.“, na základe čoho bolo A. B. v súvislosti s realizáciou predmetného projektu vyplatených celkovo päť zálohových platieb, a to konkrétne dňa 22.03.2023 vo výške 3.100 €, ktorú v sídle spoločnosti G. C. H., osobne prevzal od jej konateľa, následne tohto istého dňa mu bola z bankového účtu spoločnosti G. C. H., IBAN H. XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v E. L. odoslaná okamžitá platba vo výške 2.900 € a to na bankový účet C. XXXX XXXXXXXXXX XXXX vedený v zahraničnej banke M. L. N., C. M., dňa 27.03.2023 a dňa 28.03.2023 boli rovnakým spôsobom odoslané dve platby, prvá vo výške 1.000 € a druhá vo výške 3.000 € a napokon dňa 31.03.2023 A. B. znova od konateľa spoločnosti G. C. H., v jej sídle, osobne prevzal sumu vo výške 3.000 €, kde A. B. už v čase dohody vedel, že ku koordinácii projektu z jeho strany nedôjde, peniaze nevráti, čím tak svojím konaním spôsobil škodu G. C., H. v celkovej výške 13.000 €,

teda

- na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 49 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného G. C., H., so sídlom I. XXX, J., IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

6T/50/2024

O d ô v o d n e n i e

Dňa 14.11.2024 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov obžalobu na obvineného A. B. pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe tak ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Súd na hlavnom pojednávaní z listinných dôkazov zistil, obžalovaný A. B. bol doposiaľ 9 rás súdne trestaný, naposledy, trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 25T/77/2024 zo dňa 05.06.2025, právoplatným dňa 28.08.2025, ktorým bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol ukladaný súhrnný vo výmere 14 mesiacov s podmieňčným odkladom pri určení skúšobnej doby 42 mesiacov za súčasného uloženia povinnosti špecifikovaných vo výroku rozhodnutia a za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/90/2022 zo dňa 14.11.2022, právoplatným dňa 09.03.2023, ako aj ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd uzavrel, že keďže obžalovaný vyhlásil, že je nepopiera spáchanie skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku, súd považoval za preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchal práve obžalovaný a teda obžalovaný svojim konaním naplnil všetky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom s poukazom na prvú vetu uvedeného paragrafu prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na jeho úsilie o dosiahnutie urovnania s poškodeným ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu a prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti príťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade so znením § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za prečin podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí až na dva roky.

Berúc do úvahy vyššie uvedené okolnosti dospel k záveru, že na uvedenie si následkov konania u obžalovaného práve vzhľadom na jeho charakter a okolnosti spáchania skutku na jednej strane a na strane druhej zohľadniac postoj obžalovaného premietnutý do jeho vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní za primeraný, zákonný a spravodlivý považoval trest v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 4 mesiacoch. Je však toho názoru, že na dosiahnutie účelu trestu by iný trest než trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody nebol dodatočný. Účelom trestu je totiž zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej i trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie). V tomto prípade objektom daného trestného činu je cudzí majetok a obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal nepochybnou formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť uvedený záujem chránený týmto zákonom (objekt) a obžalovaný svojimi konaniami, ktoré spočívalo v tom, že uviedol poškodeného do omylu ohľadne svojho postavenia a podnikania a vylákal od neho prostriedky, pričom došlo k rozporu (nezhode) medzi predstavami poškodeného a reálnou skutočnosťou, kde dôsledku konania obžalovaného došlo k transferu peňazí z dispozície poškodeného do dispozície obžalovaného, čo sa prejavilo reálnym úbytkom na majetku poškodeného. Vzhľadom na uvedené je dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie podľa názoru súdu potrebné pôsobiť na obžalovaného (berúc do úvahy aj jeho trestnú minulosť) trestom spojeným s jeho výkonom.

Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, lebo táto skutočnosť je zrejmá aj z odpisu registra trestov, obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody poškodeného, súdu by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie a toto by presahovalo rámec potrebný na rozhodnutie o vine a treste, a preto poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

6T/50/2024

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba

rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.